

portal

Pensar qui volem ser

Alba Castellví Miquel

Sociòloga i educadora

alba@albacastellvi.cat

Els reptes ecològics, els criteris de repartiment dels recursos, els dubtes que planteja l'evolució de l'espècie humana amb la cibernetica i la genètica, els reptes de les noves relacions interpersonals, la crisi del concepte de comunitat, i totes les altres qüestions que dibuixaran el món que ja es perfila, les determinaran els criteris dels nostres fills. Cap de les nostres responsabilitats és, doncs, més gran que educar la seva comprensió del món i de les persones, el seu sentit de la justícia i la seva sensibilitat.

És per això que l'educació és al nucli de la reflexió dels qui volem una societat millor. I l'escola, la institució de l'aprenentatge per excel·lència, és l'eix central d'aquest número d'Eines.

Una escola que s'ha anat transformant per adaptar-se a les necessitats de la societat a la qual serveix, i que en aquests moments cal que es qüestionï la seva mateixa essència: quines són les seves finalitats i quina és la manera adient de portar-les a terme.

En un món d'emoció i propaganda on la veritat ha entrat en crisi, què cal aprendre i com es pot aprendre han

de ser elements de reflexió prioritaris de sociòlegs, filòsofs, polítics i educadors. Cal saber cap a on volem anar per poder triar el camí adient.

Aquesta reflexió s'ha de fer de manera compartida amb els professionals de la infantesa. Mestres i professors tenen la missió d'ajudar les famílies a fer, dels fills, els ciutadans. La seva comesa és tan rellevant que han d'estar altament capacitats i il·lusionats per poder-se'n sortir. I per això mateix han d'estar ben formats i amb suport en tots els sentits.

Com a país, ens cal disposar d'un teixit educatiu que ens permeti ser qui volem ser, tant individualment com col·lectivament. Una societat cohesionada té en l'escola i les famílies els pilars, i cal que es reforcin mútuament. Cal que els alumnes en situacions socioculturals més desfavorides, que tenen un risc molt major de fracassar en la trajectòria acadèmica, tinguin la millor escola, que compensi les dificultats del seu punt de partida. I que tots els centres puguin dotar l'alumnat del cabal cultural necessari per entendre el món i poder-lo transformar amb responsabilitat.

I, més enllà de les parets de les escoles, tenir consciència del paper educatiu que fan els mitjans de comunicació, els entorns i els productes culturals i d'oci adreçats als infants i joves és cabdal també per tenir suport i no diluir la feina dels educadors.

La reflexió i la pràctica conscient de tota la comunitat són més necessàries que mai en aquest moment de reptes ètics. ■